

то е осъденъ и отфърленъ отъ бога, ко вѣки е отдалеченъ отъ небо-то, и лишенъ отъ лицезрѣніе-то Божіе: той сѣ фърла въ бездна-та, и се предава на неогасимыйятъ огань, и на черви-тѣ които неумираватъ никога. О колко нераскажнѣи челоувѣцы падатъ въ тѣзи вѣчна пропастъ; колко много се намиратъ таквизъ челоувѣцы, кои се наричатъ христіанѣ; но само нме христово на себе си носатъ, а сѣ се предали на единъ грѣхъ; и на сѣкакви гнѣсны удоволствіа, които свсемъ не се противатъ на грѣхатъ, нито на похотны-тѣ си страсти, но се предаватъ на сѣпость-та, гордость-та, зависть-та, невзддержаніе-то, піанство то, сладострастіе-то и на лѣнность-та; ко обще да речемъ на сѣкакво нечисто и грѣховно клеченіе.

Нѣкойси отъ тѣа ако и да ходатъ на изповѣдъ на сѣка годна, и то не свсз намереніе за да поправатъ своатъ животъ, за да оставатъ грѣхове-тѣ си, за които се каатъ; немислатъ да искоренатъ своитѣ зли наклоненіа и кривдины, но се обрщатъ отъ ново пакъ въ тѣзи грѣхове, отъ ново приносатъ поканіе, и отъ ново пакъ се валатъ въ грѣхъ, и тѣй живѣатъ до сама-та смърть: увы на таквизи бѣдны грѣшници! Тѣ не се обрщатъ искренно свсз своа-тѣ дѣшѣ кзмъ христа искѣпителѣ, не привѣрнѣватъ кзмъ благодать-та христова, не се причищаватъ достойно свсз свата-та крзвъ христова; но още припатствѣватъ св спасителны-тѣ дѣствіа. Макаръ и да ходатъ въ църква, и да